

Det hidrører heller ikke, som den ærede Lands-
thingsmand gjorde Administrationen den Gæ-
at antage, fra en forbedret Control; jeg troer
vel, at en forbedret Control har havt stor
Indflydelse — ja, man kan paa visse flere
100,000 Potter Brændeviin, der maae ansees
for indvundne som en Følge af Smugbrænde-
riernes Udryddelse, navnlig i Jylland — men
det er dog ikke at tilskrive Controllen alene,
ligesaa lidt som at der driffes mere Brændeviin;
jeg troer tværtimod, at der, naar man bereg-
ner det pr. Hoved, driffes mindre. Men der-
imod er der et Forbrug af Brændeviin, som
ikke lader sig forfølge med mindste Grad af
Nøiagtighed, men som er meget betydeligt, og
det er det Forbrug af Spirituosa, der gjøres
i det daglige Liv og i de industrielle Virksom-
heder fra den høieste til den laveste. Der er
overmaade faa Ingredientser, der bruges i en Hunds-
holdning, uden man dert paa et eller andet Sted
kan møde Indblandingen af Spirituosa; det
samme er Tilfældet med de forskjellige Fabri-
kationsgrene, og alle disse Omstændigheder til-
sammen, som man ikke med Nøiagtighed kan
paa vise, virke til en forøget Brug af Brænde-
viin til samme Tid, man tør antage, at Maa-
holdenheden snarere er i Tiltagende her end i
Aftagende. At det skulde være ønskeligt, at
Brændeviinsforbruget afløses af Alforbru-
get, skal jeg lade henstaae; det er altid et
Spørgsmaal, naar det betragtes som et Ny-
delsesmiddel, om det er bedre, at man nyder
Al end Brændeviin. Det er ialfald vist, at
det er meget dyrere at nyde Al end Brænde-
viin, og det er for den fattige Mand meget
lettere at tilfredsstille sin Nydelse og sin Trang
til at styrke sine Kræfter ved at drikke Brænde-
viin end ved Al. Exempler fra andre Lande
bære ogsaa Vidnesbyrd herom. Forøvrigt maa
jeg sige, at Faren for Statsintraderne ved, at
Allets større Forbrug skulde formindste Brænde-
viinsproductionen, staaer ikke i Forbindelse
med nærværende Sag. De største Alfabrika-
tionsanlæg, man kunde vente sig her i Landet,
ville for Fremtiden vistnok komme paa Landet,
hvor de alligevel ere ubeskattede, og hvis man
derfor skulde see væsentlig Fare for Statsin-
traderne i Alforbruget, vilde det altsaa have
kunnet finde Sted under de tidligere Forhold

ligesaa vel som herester. At der ikke er nogen
Umulighed i at beskaffe Alforbruget, hvis det tiltog
meget, og at det er ligesaa let at beskaffe det som
Brændeviinsproductionen, det lærer andre Landes
Exempel, og den Fristelse, der kan være for
Finantsbestyrelsen til at fremkomme med For-
slag i denne Retning, ligger meget nær, og vil
i sin Tid blive paaagtet. Forøvrigt troer jeg,
at Afgangen i Brændeviin som menneskelig
Nydelsesmiddel har større Indflydelse paa For-
bruget af andre Artikler end netop Al, navn-
lig paa Forbruget af Kaffe, Thee og Sukker;
og, da et større Forbrug af disse Artikler, fra
det Standpunkt, hvorpaa den ærede Taler stil-
lede sig ved denne Deel af Sagen, i finantsiel
Henseende maa ansees ønskelig, ere jo i denne
Henseende alle hans Duffer imødekommne, idet
det forøgede Forbrug af disse Artikler vil ind-
bringe Statskassen en tilsvarende Forøgelse af
Indtægt ved den Told, der svares af samme.
Jeg troer saaledes, at Brændeviinsproductionen
maa i enhver Henseende ansees at være en
ligesaa god Beskatningsnorm som den hidtil-
gældende Consumption, og jeg tør endogsaa
sige en bedre, forsaavidt Erfaring lærer, at
Statskassen, selv om Brændeviinsforbruget af-
tager, vinder ved den stigende Told af de
nævnte fremmede Artikler. Dette forsaavidt
Fremtiden angaaer med Hensyn til Sikkerheden
for Statskassen. Forsaavidt der tillige er
Spørgsmaal om Stigningsforholdet, da lærer
Erfaring, at Stigningen af Consumtionsafgif-
ten for de øvrige Artikler med Undtagelse af
Brændeviin er saa ubetydelig, at det hidtil
har vilst sig, at Stigningen af Brændeviins-
produktionsafgiften og af Tolden paa Kaffe,
Thee og Sukker har fundet Sted i et langt
større Forhold end for de konsumtionspligtige
Gjenstande, hvoraf Consumtionsafgiften nu er
ophævet udenfor Kjøbenhavn. Det ligger ogsaa
i Sagens Natur, at Forbruget af de første
Nødvendigheds-gjenstande maa altid have en vis
Grændse med Hensyn til Folkemængden, hvortil
den kan komme; derimod er der ikke nogen saa-
dan relativ Grændse med Hensyn til Forbruget
af Kaffe, Thee og Sukker; det kan gaae i det
Uendelige, efterhaanden som Velstanden udvikler
sig, hvortil det er en Selvfølge, at Velstanden
kun kan have en mere indskrænket Indflydelse